

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg vil føje mig til rækken af korte talere og bare give min tilslutning til lovforslaget.

Boligministeren (A.O. Andersen, fg.):

Jeg ved ikke, om jeg kan slå rekorden i kort-hed, men jeg takker for den velvillige modtagelse, og jeg har med interesse og med meget stor glæde noteret mig, at det netop var SF's ordfører, der gav udtryk for den i bedste forstand folkeligt europæiske tilgang til dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. og lov nr. 489 af 30. juni 1993 om ændring af lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v. (Tilbagebetaling af afgift for ældre køretøjer og fremskyndet forhøjelse af benzinafgiften).

Af skatteministeren (Stavad).
(Fremsat 7/12 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Pernille Sams (KF):**

Da vor ordfører, hr. Aagaard, ikke kan være til stede, skal jeg redegøre for Det Konservative Folkepartis holdning til denne sag.

Vi er enige med regeringen i synspunktet om, at bilbranchen i nogle år har haft dårlige konjunkturer, hvilket har ført til lavere salgstal

end i normale gennemsnitsår, og at der ud fra et miljø- og trafikikkerhedsmæssigt synspunkt er for mange gamle person- og varebiler på vore veje. Derfor er vi enige i det fornuftige i at tilskynde til udskiftning af de ældre biler til nye og renere biler.

Men med disse bemærkninger hører enigheden også op. En præmie til dem, der af den ene eller den anden årsag ikke har fået deres gamle bil udskiftet, kan vi ikke støtte. Det er vores opfattelse, at det er at smide penge ud ad vinduet at forære de 125.000 bilejere, der efter regeringens opfattelse alligevel lader deres bil skrotte i 1994, en præmie på flere tusinde kroner.

Det er det ikke mindst, når regningen skal betales af sagesløse bilister gennem en løbende forhøjelse af benzinafgiften. En sådan afgiftsforhøjelse kan vi under ingen omstændigheder stemme for i Det Konservative Folkeparti.

Det er jo – ligesom med CO₂-afgiften – tydeligt, hvad der er regeringens strategi: Man opkræver øgede afgifter med den ene hånd, og med den anden hånd deler man rundhåndet tilskud ud til højre og venstre. Det må snart gå op for befolkningen, hvilke mål regeringen har med sin økonomiske politik.

Skal man tro på forslaget provenuberegninger, er der jo kort og godt tale om en skjult dagsorden fra regeringens side, nemlig den, at regeringen – som på så mange andre områder – ønsker at pynte på tallene i 1994 og 1995 ved at få penge i kassen for derefter at stå med en regning i 1996.

Derfor må jeg sige til ministeren: Drop dette forslag og påbegynd i stedet for det arbejde, som ministeren godt ved er bydende nødvendigt, nemlig en omlægning af den registreringsafgift, der nok må siges at være den væsentligste årsag til, at der her i landet findes så mange gamle biler.

Vi vil gerne give ministeren det tilsagn, at vi i den konservative folketingsgruppe har stor forståelse for, at vi bruger syv eller ti år på at tilnærme os gennemsnitsniveauet for EU-beskatningen af biler.

Hvis ellers regeringen fortsat tror på sin egen politik i »En ny kurs«, er forslaget også helt overflødig. Så sent som i juni måned i år slog man fast, at man med »En ny kurs« lagde op til en aktiv konjunkturstimulerende politik, der øger velstanden og dermed bilefterspørgslen; det står i et svar på spørgsmål 4 til L 300.